

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

22. juni 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

2015/C 205/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 205/02 Sag C-260/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. april 2015 — Sevda Aykul mod Land Baden-Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Sigmaringen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af over for en person, som har kørt under påvirkning af euforiserende stoffer, at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat). 2

2015/C 205/03 Sag C-357/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. april 2015 — Drukarnia Multipress sp. z o.o. mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — beskatning — direktiv 2008/7/EF — artikel 2, stk. 1, litra b) og c) — kapitaltilførselsafgifter — pålæggelse af kapitaltilførselsafgift — kapitaltilførsler til et kommanditaktieselskab — kvalifikation af et sådant selskab som et kapitalselskab) 3

2015/C 205/04	Sag C-376/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 23. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien (Traktatbrud — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/77/EF — brugsrettigheder til radiofrekvenser til digitalt jordbaseret tv — indkaldelse af ansøgninger — kriterierne for udvælgelse af tilbudsgiverne — proportionalitet — særlige rettigheder)	3
2015/C 205/05	Sag C-382/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2015 — C.E. Franzen, H.D. Giesen og F. van den Berg mod Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 13, stk. 2, og artikel 17 — løsarbejde i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten — gældende lovgivning — bopælsmedlemsstatens afslag på tildeling af børnetilskud og nedsættelse af alderspension)	4
2015/C 205/06	Sag C-424/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. april 2015 — Zuchtvieh-Export GmbH mod Stadt Kempten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport — langvarige forsendelser fra en medlemsstat til et tredjeland — artikel 14, stk. 1 — kontrol vedrørende logbogen, som den kompetente myndighed på afgangsstedet skal gennemføre inden langvarige forsendelser — anvendelse af denne bestemmelse for så vidt angår den del af forsendelsen, som finder sted uden for Den Europæiske Unions område — anvendelse af normer fastsat ved denne forordning på denne del af forsendelsenationstegn).	5
2015/C 205/07	Sag C-605/13 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. april 2015 — Issam Anbouba mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Syriske Arabiske Republik — foranstaltninger over for personer og enheder, der drager fordel af regimet — bevis for, at opførelsen på listerne er velbegrundet — en række indicier)	6
2015/C 205/08	Sag C-630/13 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. april 2015 — Issam Anbouba mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Syriske Arabiske Republik — foranstaltninger over for personer og enheder, der drager fordel af regimet — bevis for, at opførelsen på listerne er velbegrundet — en række indicier)	6
2015/C 205/09	Sag C-635/13: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 23. april 2015 — SC ALKA CO SRL mod Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați, tidligere Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — pos. 1207 — olieholdige frø — pos. 1209 — frø til udsæd — pos. 1212 — frø af den art, der hovedsagelig anvendes til menneskeføde, ikke andetsteds tariferet — indførsel af rå græskarfrø i skal fra Kina)	7
2015/C 205/10	Sag C-16/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. april 2015 — Property Development Company NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — afgifter — sjette momsdirektiv — artikel 11, punkt A — udtagelse af goder sidestillet med levering af goder mod vederlag — udtagelse af en ejendom til en aktivitet, der er momsfritaget — beskatningsgrundlaget for denne udtagelse — byggerenter betalt under ejendommens opførelse)	8

2015/C 205/11	Sag C-38/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2015 — Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa — Extranjeria mod Samir Zaizoune (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2008/115/EF — fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 — national lovgivning, hvorefter der efter omstændighederne enten pålægges en bøde eller sker udsendelse)	8
2015/C 205/12	Sag C-96/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. april 2015 — Jean-Claude Van Hove mod CNP Assurances SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra tribunal de grande instance de Nîmes — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår — forsikringsaftale — artikel 4, stk. 2 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — undtagelse, der gælder for vilkår om aftalens hovedgenstand — vilkår, som sikrer overtagelse af forfaldne afdrag på en aftale om realkreditlån — låntagers fuldstændige uarbejdsdygtighed — udelukkelse af dækning under denne garanti i tilfælde af skønnet erhvervsevne til at kunne udføre lønnet eller ulønnet beskæftigelse)	9
2015/C 205/13	Sag C-111/14: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. april 2015 — GST — Sarviz AG Germania mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — princip om afgiftens neutralitet — den betalingspligtige for moms — modtagerens fejlagtige indbetaling af moms — tjenesteyderen underlagt momspligt — afslag på at godtgøre tjenesteyderen moms)	10
2015/C 205/14	Sag C-114/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — merværdiafgift — sjette direktiv 77/388/EØF — direktiv 2006/112/EØF — artikel 132, stk. 1, litra a), og artikel 135, stk. 1, litra h) — fritagelser — det offentlige postvæsen — frimærker — direktiv 97/67/EF).	11
2015/C 205/15	Sag C-120/14 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. april 2015 — Christoph Klein mod Europa-Kommissionen (Appel — ansvar uden for kontraktforhold — direktiv 93/42/EØF — artikel 8 og 18 — medicinsk udstyr — Kommissionens passivitet efter underretningen om en afgørelse om forbud mod markedsføring — forældelsesfrist — opsættende virkning af en anmodning om retshjælp vedrørende forældelsesfristen — beskyttelsesklausulprocedure)	11
2015/C 205/16	Sag C-149/14: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 23. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — Direktiv 91/676/EØF — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — udpegelse af vand og sårbare zoner — for højt indhold af nitrat — eutrofiering — forpligtelse til at foretage revision hver fjerde år — utilstrækkelig — udarbejdelse af handlingsprogrammer — foreligger ikke).	12
2015/C 205/17	Sag C-227/14 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 23. april 2015 — LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen — verdensmarkedet for skærme med flydende krystaller (LCD-skærme) — fastsættelse af priser — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder (2006) — punkt 13 — fastlæggelse af afsætningsens værdi — joint ventures — medregning af salg til moderselskaber — meddelelse om bødefritagelse og bødenedsættelse i kartelsager (2002) — punkt 23, litra b), sidste afsnit — delvis bødefritagelse — bevismateriale vedrørende forhold, som Kommissionen ikke tidligere har haft kendskab til)	12
2015/C 205/18	Sag C-127/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 12. marts 2015 — Verein für Konsumenteninformation mod INKO, Inkasso GmbH	13

2015/C 205/19	Sag C-132/15 P: Appel iværksat den 19. marts 2015 af Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 13. februar 2015 i sag T-725/14, Aalberts Industries NV mod Den Europæiske Union	13
2015/C 205/20	Sag C-134/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland) den 19. marts 2015 — Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG mod Freistaat Sachsen.	15
2015/C 205/21	Sag C-147/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 26. marts 2015 — Provincia di Bari mod Edilizia Mastrodonato srl	16
2015/C 205/22	Sag C-151/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Coimbra (Portugal) den 30. marts 2015 — Sociedade Portuguesa de Autores CRL mod Ministério Público	16
2015/C 205/23	Sag C-152/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 30. marts 2015 — Cruz & Companhia Lda mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL.	17
2015/C 205/24	Sag C-157/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 3. april 2015 — Samira Achbita og Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mod G4S Secure Solutions NV	17
2015/C 205/25	Sag C-158/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. april 2015 — Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV mod Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit es	18
2015/C 205/26	Sag C-160/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 7. april 2015 — GS Media BV mod Sanoma Media Netherlands BV m.fl.	18
2015/C 205/27	Sag C-164/15 P: Appel iværksat den 9. april 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-473/12, Aer Lingus Ltd. mod Europa-Kommissionen.	19
2015/C 205/28	Sag C-165/15 P: Appel iværksat den 9. april 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-500/12, Ryanair Ltd. mod Europa-Kommissionen	20
2015/C 205/29	Sag C-166/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija (Letland) den 13. april 2015 — straffesag mod Aleksandrs Ranks og Jurijs Vali	21
2015/C 205/30	Sag C-180/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nacka tingsrätt — Mark- og miljödomstolen (Sverige) den 21. april 2015 — Borealis AB m.fl. mod Naturvårdsverket	21
2015/C 205/31	Sag C-182/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 22. april 2015 — Aleksej Petruhhin	23
2015/C 205/32	Sag C-193/15 P: Appel iværksat den 27. april 2015 af Tarif Akhras til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. februar 2015 i sag T-579/11, Tarif Akhras mod Rådet for Den Europæiske Union	24
2015/C 205/33	Sag C-200/15: Sag anlagt den 29. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik	25

Retten

2015/C 205/34	Sag T-131/12: Rettens dom af 5. maj 2015 — Spa Monopole mod KHIM — Orly International (SPARITUAL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SPARITUAL — de ældre Benelux-ord- og -figurmærker SPA og LES THERMES DE SPA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2015/C 205/35	Sag T-423/12: Rettens dom af 5. maj 2015 — Skype mod KHIM — Sky og Sky IP International (skype) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SKYPE — det ældre EF-ordmærke SKY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2015/C 205/36	Sag T-183/13: Rettens dom af 5. maj 2015 — Skype mod KHIM — Sky og Sky IP International (SKYPE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SKYPE — det ældre EF-ordmærke SKY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	27
2015/C 205/37	Sag T-184/13: Rettens dom af 5. maj 2015 — Skype mod KHIM — Sky og Sky IP International (SKYPE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SKYPE — det ældre EF-ordmærke SKY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2015/C 205/38	Sag T-433/13: Rettens dom af 5. maj 2015 — Petropars Iran m.fl. mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — fejlskøn — ulovlighedsindsigelse — ret til erhvervsudøvelse — ejendomsret — beskyttelse af den offentlige sundhed, sikkerheden og miljøet — forsigtighedsprincippet — proportionalitet — ret til forsvar)	29
2015/C 205/39	Sag T-599/13: Rettens dom af 7. maj 2015 — Cosmowell mod KHIM — Haw Par (GELENKGOLD) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket GELENKGOLD — ældre EF-figurmærke, der gengiver en tiger — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — forandring af det ældre varemærkes særpræg — lighed mellem tegnene på det fonetiske plan — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	30
2015/C 205/40	Sag T-715/13: Rettens dom af 5. maj 2015 — Lidl Stiftung mod KHIM — Horno del Espinar (Castello) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Castello — det ældre internationale figurmærke Castelló — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til at blive hørt — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009)	30
2015/C 205/41	Sag T-383/13: Rettens kendelse af 23. april 2015 — Chatzianagnostou mod Rådet m.fl. (Annulationsøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — national ekspert udstationeret ved missionen Eulex Kosovo — afgørelser fra en missionschef vedrørende disciplinære sanktioner)	31
2015/C 205/42	Sag T-393/13: Rettens kendelse af 14. april 2015 — SolarWorld og Solsonica mod Kommissionen (Dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina — midlertidig antidumpingtold)	32

2015/C 205/43	Sag T-284/14: Rettens kendelse af 28. april 2015 — Dyckerhoff Polska mod Kommissionen (Annullationssøgsmaal — søgsmålsfrist — forsinkelse — ingen force majeure eller omstændigheder, som ikke kunne forudses — åbenbart afvisningsgrundlag — ulovlighedsindsigelse).	32
2015/C 205/44	Sag T-581/14: Rettens kendelse af 27. april 2015 — Vierling mod KHIM — IP Leanware (BRAINCUBE) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdende at træffe afgørelse)	33
2015/C 205/45	Sag T-43/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. april 2015 — CRM mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — registrering af en beskyttet geografisk betegnelse — »piadina romagnola/piada romagnola« — begæring om udsættelse — ingen uopsættelighed).	34
2015/C 205/46	Sag T-45/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. april 2015 — Hydrex mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — tilskudsaftale vedrørende et projekt henhørende under et finansielt instrument for miljøet — indtægtsordre — begæring om udsættelse af gennemførelsen — manglende overholdelse af formkrav — afvisning).	34
2015/C 205/47	Sag T-174/15: Sag anlagt den 8. april 2015 — EFB mod Kommissionen	35
2015/C 205/48	Sag T-191/15: Sag anlagt den 10. april 2015 — SLE Schuh mod KHIM — Vigoss Tekstil Konfektsiyon Sanayi ve Ticaret (VIOS)	35
2015/C 205/49	Sag T-205/15: Sag anlagt den 24. april 2015 — Aguirre y Compañía mod KHIM — Puma (gengivelse af en sportssko).	36
2015/C 205/50	Sag T-209/15: Sag anlagt den 23. april 2015 — Gmina Kosakowo mod Kommissionen.	37
2015/C 205/51	Sag T-211/15 P: Appell iværksat den 27. april 2015 af Claudio Necci til prøvelse af Personalerettens kendelse af 25. marts 2015 i sag F-5/15, Necci mod Kommissionen.	38
2015/C 205/52	Sag T-213/15: Sag anlagt den 24. april 2015 — Lidl Stiftung mod KHIM — toom Baumarkt (Super-Samstag).	39
2015/C 205/53	Sag T-214/15: Sag anlagt den 23. april 2015 — Novartis mod KHIM — Meda (Zymara)	40
2015/C 205/54	Sag T-217/15: Sag anlagt den 30. april 2015 — Fiesta Hotels & Resorts mod KHIM — Residencial Palladium (PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA)	40
2015/C 205/55	Sag T-224/15: Sag anlagt den 6. maj 2015 — Cofely Solelec m.fl. mod Parlamentet	41
2015/C 205/56	Sag T-536/13: Rettens kendelse af 17. april 2015 — Microsoft mod KHIM — Softkinetic Software (KINECT)	42
2015/C 205/57	Sag T-182/14: Rettens kendelse af 23. april 2015 — Marzocchi Pompe mod KHIM — Settima Meccanica (ELIKA)	42
2015/C 205/58	Sag T-637/14: Rettens kendelse af 13. april 2015 — noon Copenhagen mod KHIM — Wurster Diamonds (noon)	42
2015/C 205/59	Sag T-791/14: Rettens kendelse af 27. april 2015 — Bensarsa mod Kommissionen og EDPS	43

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2015/C 205/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 198 af 15.6.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 190 af 8.6.2015

EUT C 178 af 1.6.2015

EUT C 171 af 26.5.2015

EUT C 155 af 11.5.2015

EUT C 146 af 4.5.2015

EUT C 138 af 27.4.2015

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. april 2015 — Sevda Aykul mod Land Baden-Württemberg
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Sigmaringen — Tyskland)**

(Sag C-260/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af over for en person, som har kørt under påvirkning af euforiserende stoffer, at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat)

(2015/C 205/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sevda Aykul

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat, på hvis område en indehaver af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, opholder sig midlertidigt, nægter at anerkende gyldigheden af dette kørekort på grund af en administrativ overtrædelse, som er begået af denne indehaver på den første medlemsstats område efter udstedelsen af nævnte kørekort, og som i medfør af den første medlemsstats nationale lovgivning kan medføre, at den pågældende anses for uegnet til at føre et motorkøretøj.
- 2) Den medlemsstat, der nægter at anerkende gyldigheden af et kørekort, har i en situation som den i hovedsagen omhandlede kompetence til at fastsætte de betingelser, som indehaveren af dette kørekort er underlagt med henblik på at generhverve retten til at føre et motorkøretøj på denne medlemsstats område. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om den pågældende medlemsstat ved at anvende sine egne regler ikke reelt på ubestemt tid hindrer anerkendelsen af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat. I dette perspektiv påhviler det den forelæggende ret at efterprøve, at de betingelser, der er fastsat i den første medlemsstats lovgivning, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, ikke går ud over, hvad der er passende og nødvendigt for at opnå det formål, der forfølges med direktiv 2006/126, som består i forbedring af færdselssikkerheden.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. april 2015 — Drukarnia Multipress sp. z o.o. mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Polen)

(Sag C-357/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskatning — direktiv 2008/7/EF — artikel 2, stk. 1, litra b) og c) — kapitaltilførselsafgifter — pålæggelse af kapitaltilførselsafgift — kapitaltilførsler til et kommanditaktieselskab — kvalifikation af et sådant selskab som et kapitalselskab)

(2015/C 205/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Drukarnia Multipress sp. z o.o.

Sagsøgt: Minister Finansów

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, litra b) og c), i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter skal fortolkes således, at et kommanditaktieselskab, der er stiftet i henhold til polsk ret, skal anses for et kapitalselskab i bestemmelsens forstand, selv om de i denne bestemmelse fastsatte betingelser alene opfyldes af en del af selskabets kapital eller medlemmer.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 23. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-376/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/20/EF, 2002/21/EF og 2002/77/EF — brugsrettigheder til radiofrekvenser til digitalt jordbaseret tv — indkaldelse af ansøgninger — kriterierne for udvælgelse af tilbudsgiverne — proportionalitet — særlige rettigheder)

(2015/C 205/04)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braun, L. Malferrari og G. Koleva, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien (ved D. Drambozova, E. Petranova og J. Atanasov, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, idet den i henhold til punkt 5a, stk. 1 og 2, i overgangsbestemmelserne og de endelige bestemmelser i lov om elektronisk kommunikation (Zakon za elektronite saobshteniya) har begrænset de virksomheder, der kan tildeles en brugsret til radiofrekvenser til digitalt jordbaseret tv, og til hvilke der kan gives tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester, til to virksomheder.

- 2) Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, til artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21 af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), som ændret ved direktiv 2009/140, samt til artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/77, ved i henhold til artikel 47a, stk. 1 og 2, og artikel 48, stk. 3, i lov om elektronisk kommunikation at forbyde leverandører af tv-indhold, hvis programmer ikke vises i Bulgarien, og dermed forbundne personer, at deltage i indkaldelse til ansøgninger med henblik på at tildele brugsrettigheder til radiofrekvenser til digitalt jordbaseret tv og udbud af dertil knyttede tjenester.
- 3) Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/20, som ændret ved direktiv 2009/140, artikel 9, stk. 1, i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140, samt artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/77, ved i henhold til artikel 48, stk. 5, i lov om elektronisk kommunikation at forbyde modtagerne af brugsrettigheder til radiofrekvenser til digitalt jordbaseret tv at etablere elektroniske kommunikationsnet til transmission af radio- og tv-programmer.
- 4) Republikken Bulgarien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2015 — C.E. Franzen, H.D. Giesen og F. van den Berg mod Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-382/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 13, stk. 2, og artikel 17 — løsarbejde i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten — gældende lovgivning — bopælsmedlemsstatens afslag på tildeling af børnetilskud og nedsættelse af alderspension)

(2015/C 205/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: C.E. Franzen, H.D. Giesen og F. van den Berg

Sagsøgt: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Konklusion

- 1) Artikel 13, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, skal fortolkes således, at en i en medlemsstat bosat person, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, som ændret, og som i nogle få dage om måneden i henhold til en tilkaldkontrakt arbejder på en anden medlemsstats område, er omfattet af beskæftigelsesstatens lovgivning såvel på de dage, hvor vedkommende udøver den lønnede beskæftigelse, som på de dage, hvor vedkommende ikke udøver den.

- 2) Artikel 13, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1992/2006, sammenholdt med samme artikels stk. 1, skal fortolkes således, at den under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder ikke er til hinder for, at en vandrende arbejdstager, der er omfattet af beskæftigelsesstatens lovgivning, i henhold til en national lovgivning i bopælsstaten modtager ydelser i medfør af alderspensionsforsikringsordningen og børnetilskud fra sidstnævnte medlemsstat.

(¹) EUT C 274 af 21.9.2013.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. april 2015 — Zuchtvieh-Export GmbH mod Stadt Kempten
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland)**

(Sag C-424/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport — langvarige forsendelser fra en medlemsstat til et tredjeland — artikel 14, stk. 1 — kontrol vedrørende logbogen, som den kompetente myndighed på afgangsstedet skal gennemføre inden langvarige forsendelser — anvendelse af denne bestemmelse for så vidt angår den del af forsendelsen, som finder sted uden for Den Europæiske Unions område — anvendelse af normer fastsat ved denne forordning på denne del af forsendelsenationstegn)

(2015/C 205/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zuchtvieh-Export GmbH

Sagsøgt: Stadt Kempten

Procesdeltager: Landesanstalt für Landwirtschaft Bayern

Konklusion

Artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 skal fortolkes således, at for at en forsendelse, der indebærer en langvarig forsendelse af de omhandlede dyr, som påbegyndes på Den Europæiske Unions område og fortsætter uden for dette område, kan godkendes af den kompetente myndighed på afgangsstedet, skal organisatoren forelægge en logbog, som, henset til planlægningen af denne forsendelse, således som den er påtænkt, er realistisk og giver anledning til at antage, at forordningens bestemmelser vil blive overholdt, herunder for den del af forsendelsen, der finder sted på tredjelandes område, idet denne myndighed er bemyndiget til, hvis dette ikke er tilfældet, at kræve, at disse arrangementer ændres således, at overholdelsen af disse bestemmelser sikres for hele forsendelsen.

(¹) EUT C 336 af 16.11.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. april 2015 — Issam Anbouba mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-605/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Syriske Arabiske Republik — foranstaltninger over for personer og enheder, der drager fordel af regimet — bevis for, at opførelsen på listerne er velbegrundet — en række indicier)

(2015/C 205/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Issam Anbouba (ved advokaterne M.-A. Bastin, J.-M. Salva og S. Orlandi)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro, R. Liudvinaviciute og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Issam Anbouba bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. april 2015 — Issam Anbouba mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-630/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Syriske Arabiske Republik — foranstaltninger over for personer og enheder, der drager fordel af regimet — bevis for, at opførelsen på listerne er velbegrundet — en række indicier)

(2015/C 205/08)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Issam Anbouba (ved advokaterne M.-A. Bastin, J.-M. Salva og S. Orlandi)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro, R. Liudvinaviciute og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Issam Anboubâ bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 23. april 2015 — SC ALKA CO SRL mod Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați, tidligere Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien)

(Sag C-635/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — pos. 1207 — olieholdige frø — pos. 1209 — frø til udsæd — pos. 1212 — frø af den art, der hovedsagelig anvendes til menneskeføde, ikke andetsteds tariferet — indførsel af rå græskarfrø i skal fra Kina)

(2015/C 205/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC ALKA CO SRL

Sagsøgte: Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați, tidligere Autoritatea Națională a Vămilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București

Konklusion

Med henblik på at foretage tariferingen af de i hovedsagen omhandlede græskarfrø tilkommer det den forelæggende ret at afgøre, om disse almindeligvis anvendes til udvinding af spiselige eller industrielle olier eller fedtstoffer, uden at være omfattet af pos. 1201-1206 i den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i de udgaver, der følger af henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1214/2007 af 20. september 2007. Hvis dette er tilfældet, skal de nævnte frø tarifere i pos. 1207 i den kombinerede nomenklatur på grund af deres karakter af olieholdige frø, uafhængigt af, om de faktisk anvendes til udvinding af spiselige eller industrielle olier eller fedtstoffer, til udsæd eller til menneskeføde. I modsat fald henhører de nævnte frø under pos. 1209 i den kombinerede nomenklatur, hvis de stadig var i besiddelse af spireevnen på tidspunktet for indførslen, uafhængigt af, om de faktisk anvendes til udsæd eller til menneskeføde, eller i pos. 1212 i den kombinerede nomenklatur, hvis de ikke længere var i besiddelse af spireevnen.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. april 2015 — Property Development Company NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent — Belgien)

(Sag C-16/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — afgifter — sjette momsdirektiv — artikel 11, punkt A — udtagelse af goder sidestilles med levering af goder mod vederlag — udtagelse af en ejendom til en aktivitet, der er momsfrataget — beskatningsgrundlaget for denne udtagelse — byggerenter betalt under ejendommens opførelse)

(2015/C 205/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Property Development Company NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

Artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at beskatningsgrundlaget for beregningen af merværdiafgiften for en udtagelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i dette direktivs artikel 5, stk. 7, litra b), af en ejendom, som en afgiftspligtig person har ladet opføre, i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede er købsprisen på tidspunktet for denne udtagelse af ejendomme, hvis beliggenhed, størrelse og andre væsentlige kendetegn er sammenlignelige med den omhandlede ejendom. Det er i denne forbindelse uden betydning, om en del af denne købspris stammer fra betaling af byggerenter.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2015 — Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa — Extranjeria mod Samir Zaizoune (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien)

(Sag C-38/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2008/115/EF — fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 — national lovgivning, hvorefter der efter omstændighederne enten pålægges en bøde eller sker udsendelse)

(2015/C 205/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa — Extranjeria

Sagsøgt: Samir Zaizoune

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, navnlig artikel 6, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, stk. 2 og 3, skal fortolkes således, at det er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der i tilfælde af tredjelandstatsborgeres ulovlige ophold i denne stat, efter omstændighederne, enten pålægges en bøde eller sker udsendelse, idet de to foranstaltninger gensidigt udelukker hinanden.

(¹) EUT C 93 af 29.3.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. april 2015 — Jean-Claude Van Hove mod CNP Assurances SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra tribunal de grande instance de Nîmes — Frankrig)

(Sag C-96/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår — forsikringsaftale — artikel 4, stk. 2 — vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige — undtagelse, der gælder for vilkår om aftalens hovedgenstand — vilkår, som sikrer overtagelse af forfaldne afdrag på en aftale om realkreditlån — låntagers fuldstændige uarbejdsdygtighed — udelukkelse af dækning under denne garanti i tilfælde af skønnet erhvervsevne til at kunne udføre lønnet eller ulønnet beskæftigelse)

(2015/C 205/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Nîmes

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jean-Claude Van Hove

Sagsøgt: CNP Assurances SA

Konklusion

Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en forsikringsaftale, som garanterer overtagelse af forfaldne afdrag til långiveren i tilfælde af låntagerens fuldstændige uarbejdsdygtighed, kun er omfattet af undtagelsen i denne bestemmelse, hvis den forelæggende ret fastslår:

— dels, at dette vilkår — under hensyn til arten, den almindelige opbygning af og samtlige bestemmelser i det aftalekompleks, som vilkåret er en del af, samt til den juridiske og faktuelle sammenhæng, hvori det indgår — fastlægger et væsentligt kendetegn for dette kompleks, der som sådan er kendetegnende for komplekset, og

- dels, at det nævnte vilkår er affattet klart og forståeligt, dvs. at det ikke kun er forståeligt for forbrugeren på et grammatisk plan, men også således, at aftalen på gennemsigtig vis beskriver, hvordan den mekanisme, som det omhandlede vilkår knytter sig til, samt forholdet mellem denne mekanisme og den, der er fastsat i øvrige vilkår, konkret fungerer, således at denne forbruger på grundlag af præcise og forståelige kriterier kan vurdere, hvilke økonomiske følger aftalen kan få for den pågældende.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. april 2015 — GST — Sarviz AG Germania mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-111/14) ⁽¹⁾

(Det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — princip om afgiftens neutralitet — den betalingspligtige for momsen — modtagerens fejlagtige indbetaling af moms — tjenesteyderen underlagt momspligt — afslag på at godtgøre tjenesteyderen momsen)

(2015/C 205/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GST — Sarviz AG Germania

Sagsøgt: Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Konklusion

- 1) Artikel 193 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/88/EU af 7. december 2010, skal fortolkes således, at den betalingspligtige for merværdiafgiften alene er den afgiftspligtige person, der leverer en tjenesteydelse, når ydelsen er leveret fra et fast forretningssted i den medlemsstat, hvor denne afgift skal betales.
- 2) Artikel 194 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/88, skal fortolkes således, at den ikke giver skattemyndighederne i en medlemsstat mulighed for at betragte modtageren af en tjenesteydelse leveret fra tjenesteyderens faste forretningssted som betalingspligtig for merværdiafgiften, når såvel sidstnævnte som modtageren af disse ydelser er etableret på samme medlemsstats område, selv om modtageren allerede har betalt denne afgift på grundlag af den fejlagtige antagelse, at den pågældende tjenesteyder ikke havde et fast forretningssted i denne medlemsstat.
- 3) Princippet om merværdiafgiftens neutralitet skal fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter skattemyndighederne har mulighed for at give tjenesteyderen afslag på godtgørelse af denne afgift, som han har indbetalt, når modtageren af disse ydelser, som ligeledes har indbetalt den pågældende afgift for de samme ydelser, har fået afslag på retten til fradrag med den begrundelse, at han ikke var i besiddelse af det tilsvarende afgiftsdokument, idet den nationale lovgivning ikke giver mulighed for berigtigelse af afgiftsdokumenter, når der foreligger en afgiftskontrolafgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-114/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — merværdiafgift — sjette direktiv 77/388/EØF — direktiv 2006/112/EØF — artikel 132, stk. 1, litra a), og artikel 135, stk. 1, litra h) — fritagelser — det offentlige postvæsen — frimærker — direktiv 97/67/EF)

(2015/C 205/14)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved U. Persson og A. Falk, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 132, stk. 1, litra a), og artikel 135, stk. 1, litra h), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet det ikke har fritaget levering af ydelser og dertil knyttede varer præsteret af det offentlige postvæsen, bortset fra personbefordring og telekommunikation, såvel som levering til pålydende værdi af postfrimærker, som kan anvendes til frankering på det nationale område, fra merværdiafgift.
- 2) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. april 2015 — Christoph Klein mod Europa-Kommissionen

(Sag C-120/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — ansvar uden for kontraktforhold — direktiv 93/42/EØF — artikel 8 og 18 — medicinsk udstyr — Kommissionens passivitet efter underretningen om en afgørelse om forbud mod markedsføring — forældelsesfrist — opsættende virkning af en anmodning om retshjælp vedrørende forældelsesfristen — beskyttelsesklausulprocedure)

(2015/C 205/15)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Christoph Klein (ved Rechtsanwältin H. Ahlt og M. Ahlt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Sipos og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom Klein mod Kommissionen (T-309/10, EU:T:2014:19) ophæves, for så vidt som Retten frifandt Europa-Kommissionen for påstanden om, at denne skulle tilpligtes at erstatte det tab, som Christoph Klein angiveligt havde lidt, at regne fra den 15. september 2006.

- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 23. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Helleiske Republik

(Sag C-149/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — Direktiv 91/676/EØF — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — udpegelse af vand og sårbare zoner — for højt indhold af nitrat — eutrofiering — forpligtelse til at foretage revision hver fjerde år — utilstrækkelig — udarbejdelse af handlingsprogrammer — foreligger ikke)

(2015/C 205/16)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleiske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Helleiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, idet den har undladt at udpege zoner, der er kendetegnet ved overfladiske eller underjordiske vandløb, som påvirkes af nitratkoncentrationer på mere end 50 mg pr. liter og/eller eutrofiering, som sårbare zoner, og idet den ikke har iværksat handlingsprogrammer for disse zoner inden for en frist på et år efter denne udpegelse.
- 2) Den Helleiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 23. april 2015 — LG Display Co. Ltd, LG Display Taiwan Co., Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-227/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen — verdensmarkedet for skærme med flydende krystaller (LCD-skærme) — fastsættelse af priser — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder (2006) — punkt 13 — fastlæggelse af afsætningsens værdi — joint ventures — medregning af salg til moderselskaber — meddelelse om bødefritagelse og bødenedsættelse i kartelsager (2002) — punkt 23, litra b), sidste afsnit — delvis bødefritagelse — bevismateriale vedrørende forhold, som Kommissionen ikke tidligere har haft kendskab til)

(2015/C 205/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: LG Display Co. Ltd og LG Display Taiwan Co. Ltd (ved advokaterne A. Winckler og F.-C. Laprèvote)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Ronkes Agerbeek og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) LG Display Co. Ltd og LG Display Taiwan Co. Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 12. marts 2015 — Verein für Konsumenteninformation mod INKO, Inkasso GmbH

(Sag C-127/15)

(2015/C 205/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: INKO, Inkasso GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Agerer et inkassobureau, som i forbindelse med erhvervsmæssig inddrivelse af tilgodehavender på vegne af sin ordregiver tilbyder dennes debitorer at indgå afdragsordninger, i hvilken forbindelse der beregnes omkostninger i forbindelse med hans aktivitet, som i sidste ende skal betales af debitorerne, som »kreditformidler« som omhandlet i artikel 3, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽¹⁾?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende:

Er en aftale om en afdragsordning, der gennem et inkassobureau indgås mellem en debitor og dennes kreditor, en »gratis henstand« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra j), i direktiv 2008/48/EF, hvis debitoren i denne aftale kun forpligter sig til at betale det ubetalte tilgodehavende samt de renter og omkostninger, som han ifølge loven i forvejen skulle have betalt for at være i mora, altså også uden en sådan aftale?

⁽¹⁾ EUT L 133, s. 66.

Appel iværksat den 19. marts 2015 af Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 13. februar 2015 i sag T-725/14, Aalberts Industries NV mod Den Europæiske Union

(Sag C-132/15 P)

(2015/C 205/19)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Domstol (ved A.V. Placco og E. Beysen, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Aalberts Industries NV og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Tredje Afdeling) den 13. februar 2015 i sag T-725/14, Aalberts Industries mod Den Europæiske Union, ophæves, for så vidt som begge dele af påstanden nedlagt af Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) for Retten i henhold til artikel 114 i Rettens procesreglement blev forkastet deri, og formalitetsindsigelsen rejst af Europa-Kommissionen (herefter »Kommissionen«) blev taget til følge.
- De nævnte dele af påstanden tages til følge og der træffes således endelig afgørelse i sagen og det fastslås, at Aalberts Industries NV's påstand om skadeserstatning skal afvises for så vidt som den er rettet mod Domstolen (som repræsentant for Unionen).
- Aalberts Industries NV tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået for Domstolen i første instans og i appellsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved kendelse af 13. februar 2015 forkastede Den Europæiske Unions Ret den påstand, som Domstolen inden for rammerne af sag T-725/14, Aalberts Industries mod Den Europæiske Union, havde nedlagt i henhold til artikel 114 i Rettens procesreglement. Denne institutions påstand tilsigtede, at det blev fastslået, at Aalberts Industries NV's søgsmål skulle afvises, for så vidt som det var rettet mod Domstolen som repræsentant for Den Europæiske Union, idet søgsmålet samtidig var rettet mod Kommissionen i den samme egenskab. Med dette søgsmål ville Aalberts Industries NV gøre gældende, at Unionen havde et ansvar uden for kontrakt med henblik på at opnå erstatning for den skade, der var opstået for selskabet derved, at Retten ikke havde truffet afgørelse i sag T-385/06, Aalberts Industries m.fl. mod Kommissionen, inden for en rimelig frist. I den nævnte kendelse kom Retten i modsætning til det, som Domstolen havde gjort gældende, og idet den anerkendte Kommissionens standpunkt, til det resultat, at det påhviler Domstolen og ikke Kommissionen at repræsentere Den Europæiske Union inden for rammerne af det nævnte søgsmål.

Nu har Domstolen iværksat appel i henhold til artikel 56 i statuten for Domstolen til Domstolen og har nedlagt påstand om, at kendelsen ophæves, for så vidt som Domstolens påstand blev forkastet deri. Til støtte for appellen har Domstolen gjort gældende, for det første, at der er sket en tilsidesættelse af reglerne vedrørende repræsentationen af Unionen for Unionens retsinstanser, og for det andet, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Inden for rammerne af **det første appelanbringende vedrørende en tilsidesættelse af reglerne vedrørende repræsentationen af Unionen for Unionens retsinstanser** har Domstolen anført, at idet der ikke findes en udtrykkelig forskrift, som regulerer repræsentationen af Unionen for Unionens retsinstanser i forbindelse med søgsmål, hvormed det i henhold til artikel 268 TEUF gøres gældende, at Unionen ifalder et ansvar uden for kontrakt, skal reglerne for en sådan hæftelse udledes af de almindelige principper, der gælder for udøvelsen af retslige opgaver, navnlig princippet om god retspleje og principperne om retters uafhængighed og upartiskhed.

Dette første appelanbringende fra Domstolen består af to dele, nemlig for det første et anbringende om, at der ikke er blevet taget hensyn til kravene i henhold til princippet om god retspleje, og for det andet et anbringende om, at der ikke er blevet taget hensyn til kravene i henhold til principperne om retters uafhængighed og upartiskhed.

Inden for rammerne af den første del har Domstolen anført, at det resultat, som Retten er kommet frem til, nemlig, at det påhviler Domstolen at repræsentere Unionen inden for rammerne af det ovenfor nævnte søgsmål om skadeserstatning, åbenbart er støttet på den retspraksis, der går tilbage til dom Werhahn Hansamühle m.fl. mod Rådet og Kommissionen (63/72- 69/72, EU:C:1973:121, herefter »dommen i sagen Werhahn Hansamühle m.fl.«). Det fremgår af afgørelsen i denne retssag, at det daværende Fællesskab og den nuværende Union, hvis den ifalder ansvar som følge af en af dens institutioners handlinger, repræsenteres for Unionens retsinstanser ved den eller de institutioner, som den ansvarspådragende handling lægges til last. Efter Domstolens opfattelse er denne afgørelse ikke anvendelig på den foreliggende retssag, fordi dette af forskellige grunde ville føre til en situation, der ville være uforenelig med god retspleje, som i henhold til den udtrykkelige ordlyd i dommen i sagen Werhahn Hansamühle m.fl. var grunden til denne afgørelse. I denne forbindelse har Domstolen i tilknytning hertil også gjort gældende, at der ikke er blevet taget hensyn til rækkevidden af artikel 317, stk. 1, TEUF og artikel 53, stk. 1, i forordning nr. 966/2012⁽¹⁾, på grundlag af hvilke Retten skulle have anerkendt princippet om, at en skadeserstatning som den, der kræves i den foreliggende retssag, i sidste ende ville skulle betales af den del af Unionens budget, der vedrører Kommissionen.

Inden for rammerne af den anden del af det første appelanbringende har Domstolen, idet den har påberåbt sig dom afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol af 10. juli 2008, Mihalkov mod Bulgarien (sag nr. 67719/01), gjort gældende, at Retten ved konstateringen om, at Domstolen skulle repræsentere Unionen inden for rammerne af Aalberts Industries søgsmål om skadeserstatning, ikke har taget hensyn til kravene om retters uafhængighed og upartiskhed. Da der nemlig i den foreliggende retssag er tale om for det første, at den angiveligt ansvarspådragende handling består i udøvelsen af retslige opgaver foretaget af et dommerkollegium, og for det andet, at det dommerkollegium, der skal behandle retssagen (i) hører til samme retsplejeinstitution (Retten) som det dommerkollegium, der lægges den ansvarspådragende handling til last, og (ii) er en fast bestanddel af sagsøgte i retssagen (af Domstolen), som dommerne i dette dommerkollegium er arbejdsmæssigt forbundet med, er de ovenfor nævnte krav ikke opfyldt. Dette gælder så meget desto mere, hvis en skadeserstatning som den, der kræves i den foreliggende sag — således som Retten anførte — ville skulle udredes af den del af Unionens budget, der vedrører Domstolen.

Inden for rammerne af **det andet appelanbringende** har Domstolen gjort gældende, at den appellerede kendelse **tilsidesætter begrundelsespligten**, da den ikke indeholder nogen konkret afkræftelse af det af Domstolen for Retten anførte vedrørende rækkevidden af en række domme, herunder domme Groupe Gascogne mod Kommissionen (C-58/12 P, EU:C:2013:770), Gascogne Sack mod Kommissionen (C-40/12 P, EU:C:2013:768) og Kendrion mod Kommissionen (C-50/12 P, EU:C:2013:771).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1.)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland) den 19. marts 2015 — Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG mod Freistaat Sachsen

(Sag C-134/15)

(2015/C 205/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sächsisches Oberverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Freistaat Sachsen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 5, stk. 4, litra b), i forordning (EF) nr. 543/2008 ⁽¹⁾ forenelig med artikel 6, stk. 1, første punktum, i traktaten om den Europæiske Union (TEU), sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter: »chartret«)?
- 2) Er artikel 5, stk. 4, litra b), i forordning nr. 543/2008 forenelig med artikel 40, stk. 2, andet punktum, TEUF?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 543/2008 af 16.6.2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår handelsnormer for fjerkrækød (EUT L 157, s. 46).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 26. marts 2015 —
Provincia di Bari mod Edilizia Mastrodonato srl**

(Sag C-147/15)

(2015/C 205/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Provincia di Bari

Sagsøgt: Edilizia Mastrodonato srl

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at opfyldning af et affaldsdeponeringsanlæg — såfremt dette sker med andet affald end udvindingsaffald — altid skal omfattes af bestemmelserne om affald i direktiv 1999/31/EF⁽²⁾, også selv om der ikke er tale om bortskaffelse, men om nyttiggørelse af affald?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15.3.2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF — Erklæring vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (EUT L 102, s. 15).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26.4.1999 om deponering af affald (EFT L 182, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Coimbra (Portugal) den
30. marts 2015 — Sociedade Portuguesa de Autores CRL mod Ministério Público**

(Sag C-151/15)

(2015/C 205/22)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Coimbra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sociedade Portuguesa de Autores CRL

Sagsøgt: Ministério Público

Præjudicielle spørgsmål

- (i) Skal det i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾ omhandlede begreb overføring af værker til almenheden fortolkes således, at det omfatter overføring af udsendte værker på forretningssteder såsom barer, caféer, restauranter eller andre lignende steder ved hjælp af fjernsynsmodtagere, hvor denne udsendelse forstærkes gennem højtalere og/eller forstærkere, således at det på denne måde udgør en ny anvendelse af ophavsretligt beskyttede værker?

- (ii) Har anvendelsen af højtalere og/eller forstærkere, dvs. andre tekniske midler end fjernsynsmodtageren, for at forstærke lydmodtagelsen nogen indflydelse på svaret på det første spørgsmål?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 30. marts 2015 — Cruz & Companhia Lda mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Sag C-152/15)

(2015/C 205/23)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cruz & Companhia Lda

Sagsøgt: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) og Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Præjudicielle spørgsmål

- En bankgaranti, som er stillet med henblik på at opnå forudbetaling af eksportrestitutioner, udgør ikke en tilsidesættelse af de »øvrige betingelser« — en tilsidesættelse, som først blev påvist ved undersøgelse foretaget efter eksporten, og efter at de pågældende produkter var blevet toldangivet.
- Eller i modsat fald, om denne garanti udgør en tilsidesættelse, idet der ikke foreligger »øvrige betingelser«, da disse først blev kontrolleret efter toldangivelsen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 3. april 2015 — Samira Achbita og Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mod G4S Secure Solutions NV

(Sag C-157/15)

(2015/C 205/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Samira Achbita og Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Sagsøgt: G4S Secure Solutions NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽¹⁾ fortolkes således, at et forbud mod som muslim at bære hovedtørklæde på arbejdspladsen ikke er direkte forskelsbehandling, når det efter den hos arbejdsgiveren gældende regel er alle arbejdstagere forbudt at bære synlige kendetegn på politiske, filosofiske eller religiøse symboler på arbejdspladsen?

⁽¹⁾ EUT L 303, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 3. april 2015 —
Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV mod Bestuur van de Nederlandse
Emissieautoriteit es**

(Sag C-158/15)

(2015/C 205/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV

Sagsøgt: Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfattes en situation som den foreliggende, hvor kul oplagres i et kuldepot, hvor der sker emissioner af CO₂ på grund af selvantænding, hvor depotets centrum befinder sig ca. 800 meter fra randen af det kulfyrede kraftværk, hvor begge grunde er adskilt fra hinanden ved en offentlig vej, og hvor kullene fra lagerpladsen føres til kraftværket via et transportbånd, der løber hen over vejen, af begrebet »anlæg« som omhandlet i artikel 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹⁾ (EUT L 275)?
- 2) Sigter udtrykket »brændsel, der udgår fra anlægget« i artikel 27, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽²⁾ (EUT L 181) til den situation, som foreligger i denne sag, hvor der under oplagringen i kuldepotet mistes kul ved forbrænding som følge af selvantændelse?

⁽¹⁾ S. 32.

⁽²⁾ S. 30.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
7. april 2015 — GS Media BV mod Sanoma Media Netherlands BV m.fl.**

(Sag C-160/15)

(2015/C 205/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GS Media BV

Sagsøgte: Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc. og Britt Geertruida Dekker

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger der en »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29⁽¹⁾, når en anden person end indehaveren af ophavsretten ved hjælp af et hyperlink på et netsted, som denne anden person administrerer, henviser til et netsted, som administreres af tredjemand, og som er tilgængeligt for det normale internetpublikum, og hvor værket er stillet til rådighed uden rettighedshaverens samtykke?
- 1.b) Gør det herved nogen forskel, om værket også på anden vis tidligere ikke med rettighedshaverens samtykke er blevet overført til almenheden?
- 1.c) Har det nogen betydning, om »hyperlinkeren« ved eller bør vide, at rettighedshaveren ikke har givet samtykke til at placere værket på det i spørgsmål 1.a) nævnte netsted tilhørende tredjemand, og i givet fald ved eller bør vide, at værket også på anden vis tidligere ikke blev overført til almenheden med rettighedshaverens samtykke?
- 2.a) Såfremt spørgsmål 1.a) besvares benægtende, foreligger der da alligevel en overføring til almenheden, eller kan der foreligge en sådan overføring, såfremt det netsted, som hyperlinket henviser til, og dermed værket, kan findes af det normale internetpublikum, selv om dette ikke er nemt, således at placeringen af hyperlinket i høj grad gør det nemmere at finde værket?
- 2.b) Har det for besvarelsen af spørgsmål 2.a) nogen betydning, om »hyperlinkeren« ved eller bør vide, at det netsted, som hyperlinket henviser til, ikke uden videre kan findes af det almindelige internetpublikum?
3. Er der andre omstændigheder, som der skal tages hensyn til ved besvarelsen af spørgsmålet, om der foreligger en overføring til almenheden, såfremt der ved hjælp af et hyperlink gives adgang til et værk, der tidligere ikke med rettighedshaverens samtykke var blevet overført til almenheden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

**Appel iværksat den 9. april 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-473/12, Aer Lingus Ltd. mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-164/15 P)

(2015/C 205/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Aer Lingus Ltd., Irland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-473/12, Aer Lingus mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) — Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland⁽¹⁾ derved blev annulleret, i det omfang afgørelsen pålagde tilbagesøgning af støtten fra støttemodtagerne med et beløb, som i 70. betragtning til afgørelsen blev fastsat til 8 EUR pr. passager.

- Påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) — Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland tages ikke til følge.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremført et enkelt appellanbringende.

Appellanten har gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 108, stk. 3, TEUF og artikel 14 i forordning 659/1999⁽²⁾ ved at skabe en ny økonomisk test, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de beløb, som skal tilbagesøges fra modtagere af statsstøtte bestående i en afgiftsforanstaltning, der fastsætter en lavere sats i forhold til en standardsats.

⁽¹⁾ EUT L 119, s. 30.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 9. april 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-500/12, Ryanair Ltd. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-165/15 P)

(2015/C 205/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Ryanair Ltd., Irland, og Aer Lingus Ltd.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-500/12, Ryanair mod Kommissionen, ophæves, for så vidt Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) — Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland⁽¹⁾ derved blev annulleret, i det omfang afgørelsen pålagde tilbagesøgning af støtten fra støttemodtagerne med et beløb, som i 70. betragtning til afgørelsen blev fastsat til 8 EUR pr. passager.
- Påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) — Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland tages ikke til følge.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremført et enkelt appellanbringende.

Appellanten har gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 108, stk. 3, TEUF og artikel 14 i forordning 659/1999⁽²⁾ ved at skabe en ny økonomisk test, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de beløb, som skal tilbagesøges fra modtagere af statsstøtte bestående i en afgiftsforanstaltning, der fastsætter en lavere sats i forhold til en standardsats.

⁽¹⁾ EUT L 119, s. 30.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija (Letland) den 13. april 2015 — straffesag mod Aleksandrs Ranks og Jurijs Vali

(Sag C-166/15)

(2015/C 205/29)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija

Tiltalte i straffesagen

Aleksandrs Ranks og Jurijs Vali

Andre parter i sagen

Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra og Microsoft Corporation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en person, der har købt et edb-program med en »brugt« licens, der er lagret på en cd-rom, som ikke er original, men som fungerer, og som ikke anvendes af andre brugere, i henhold til bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF⁽¹⁾ påberåbe sig udtømmelse af retten til spredning af et eksemplar (en kopi) af det pågældende edb-program, hvis den første køber af dette program købte det af rettighedshaveren med den originale cd-rom, men hvor denne cd-rom er ødelagt, og hvis den første køber har slettet sit eksemplar (sin kopi) eller ikke længere bruger det?
- 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende, har en person, der kan påberåbe sig bestemmelsen om udtømmelse af retten til spredning af et eksemplar (en kopi) af det pågældende edb-program, da ret til at videresælge dette edb-program på en anden cd-rom end den originale til en tredjemand i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, i direktiv 2009/24?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23.4.2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nacka tingsrätt — Mark- og miljödömsstolen (Sverige) den 21. april 2015 — Borealis AB m.fl. mod Naturvårdsverket

(Sag C-180/15)

(2015/C 205/30)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Nacka tingsrätt — Mark- og miljödömsstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Borealis AB m.fl.

Sagsøgt: Naturvårdsverket

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det ved beregningen af den tværsektorielle korrektionsfaktor for industrisektoren foreneligt med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 4⁽¹⁾, at henføre samtlige emissioner ved forbrænding af spildgasser med henblik på elproduktion til auktionspuljen og ikke til »industriloftet« [loftet for gratisfordeling af emissionskvoter, herefter »industriloftet«], på trods af, at emissioner, der stammer fra spildgasser, er berettigede til at få tildelt gratiskvoter i henhold til kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1?
- 2) Er det ved beregningen af den tværsektorielle korrektionsfaktor for industrisektoren foreneligt med kvotehandelsdirektivets 10a, stk. 1 og 4, i forbindelse med varmeproduktion i kraftvarmeværker med henblik på videre leverance til [...] anlæg [som er omfattet af EU-emissionshandelsordningen, herefter »anlæg under ordningen«], at henføre samtlige de emissioner, der er forekommet, til auktionspuljen og ikke til industriloftet, på trods af, at emissioner i forbindelse med varmeproduktion er berettigede til at få tildelt gratiskvoter i henhold til kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 4?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 eller 2 besvares benægtende, er beregningen af industriens andel (34,78 %) af de samlede emissioner under referenceperioden i så fald korrekt?
- 4) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU⁽²⁾ ugyldig og i strid med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 5, tredje afsnit, idet Kommissionens beregning af industriloftet medfører, at en tværsektoriel korrektionsfaktor skal anvendes obligatorisk i stedet for »om nødvendigt«?
- 5) Er produktbenchmarket for varmt metal blevet fastsat i overensstemmelse med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 2, når henses til, at udgangspunktet ved fastlæggelsen af principperne for etablering af ex ante-benchmarks skal være den gennemsnitlige præstation for de 10 % mest effektive anlæg inden for den pågældende sektor?
- 6) Er det i forbindelse med tildelingen af gratis emissionskvoter for levering af varme til private husholdninger foreneligt med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 4, ikke at tildele gratiskvoter for varme, der er blevet eksporteret til private husholdninger?
- 7) Er det i forbindelse med ansøgningen om tildeling af gratis emissionskvoter foreneligt med bilag IV til Kommissionens afgørelse 2011/278/EU — sådan som Naturvårdsverket har gjort — ikke at angive samtlige drivhusgasemissioner i forbindelse med produktion af varme som eksporteres til private husholdninger?
- 8) Er det i forbindelse med tildelingen af gratiskvoter for levering af varme til private husholdninger foreneligt med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 4, samt artikel 10, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU⁽³⁾, ikke at tildele yderligere gratiskvoter for de emissioner fra fossile brændstoffer, der overskrider den tildeling, der foretages for den varme, der leveres til private husholdninger?
- 9) Er det i forbindelse med ansøgningen om tildeling af gratiskvoter foreneligt med bilag IV til Kommissionens afgørelse 2011/278/EU — sådan som Naturvårdsverket har gjort — at justere tallene i ansøgningen således, at drivhusgasemissioner, der henføres til forbrænding af spildgasser, sidestilles med forbrænding af naturgas?
- 10) Følger det af artikel 10, stk. 8, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, at driftsledere ikke kan tildeles gratis emissionskvoter for forbrug af varme i en varmebenchmark delinstallation, der er produceret i en anden brændselsbenchmark delinstallation?
- 11) Såfremt spørgsmål 10 besvares bekræftende, er artikel 10, stk. 8, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, da i strid med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1?

- 12) Er det i forbindelse med tildelingen af gratiskvoter for forbrug af varme foreneligt med kvotehandelsdirektivet og vejledningsdokument nr. 2 og 6 i forbindelse med denne vurdering at tage hensyn til, hvilken varmekilde den forbrugte varme stammer fra?
- 13) Er Kommissionens afgørelse 2013/448/EU ugyldig og i strid med artikel 290 TEUF og kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 5, på grund af, at den ændrer beregningsmetoden i handelsdirektivets artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), ved fra beregningsgrundlaget at udelukke emissioner fra forbrænding af spildgasser og kraftvarmeproduktion på trods af, at gratisdeling af kvoter bevilges herfor i henhold til kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 4, og Kommissionens afgørelse 2011/278/EU?
- 14) Skal målelig varme i form af damp fra et anlæg under ordningen, der leveres til et dampnetværk med flere dampforbrugere, hvoraf mindst én af disse ikke er et anlæg under ordningen, anses for at udgøre en varmebenchmark delinstallation i henhold til artikel 3, litra c), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU?
- 15) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 14,
- a) om dampnetværket ejes af den største dampforbruger inden for netværket, og denne forbruger er et anlæg under ordningen,
 - b) hvilken andel af de samlede varmeleverancer til dampnetværket, der forbruges af den største forbruger,
 - c) hvor mange leverandører henholdsvis forbrugere af damp, der findes inden for dampnetværket,
 - d) hvorvidt der er usikkerhed omkring spørgsmålet om, hvem der har produceret den målelige varme som de respektive dampforbrugere anvender, samt
 - e) om fordelingen af dampforbruget inden for netværket kan blive ændret, således at flere dampforbrugere, som ikke er anlæg under ordningen, bliver en del af netværket, eller således at dampforbruget for anlæg, som ikke er anlæg under ordningen, forøges?
- 16) Såfremt svaret på spørgsmål 14 er afhængigt af omstændighederne i hvert enkelt tilfælde, hvilke omstændigheder skal så tillægges betydning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse af 5.9.2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratisdeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 240, s. 27).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisdeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 22. april 2015 —
Aleksi Petruhhin**

(Sag C-182/15)

(2015/C 205/31)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Person, som er genstand for en anmodning om udlevering med henblik på strafforfølgning: Aleksei Petruhin

Den anden part i sagen: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 18, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en borger i enhver medlemsstat i Den Europæiske Union i tilfælde af udlevering til en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union, i medfør af en aftale om udlevering, som er indgået mellem en medlemsstat og et tredjeland, skal sikres det samme beskyttelsesniveau som det, der sikres en borger i den omhandlede medlemsstat?
- 2) Skal retten i den medlemsstat, som anmodningen om udlevering er rettet til, under sådanne omstændigheder anvende de betingelser for udlevering, som er fastsat i den medlemsstat i Den Europæiske Union, i hvilken den pågældende er borger, eller i den medlemsstat, hvor den pågældende har sit sædvanlige opholdssted?
- 3) I tilfælde af, at der skal ske udlevering, uden at det særlige beskyttelsesniveau, som er fastsat for borgerne i den stat, som anmodningen om udlevering er rettet til, tages i betragtning, skal den medlemsstat, som anmodningen om udlevering er rettet til, da foretage en prøvelse af, om de garantier, som er fastsat i artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, nemlig at ingen må udleveres til en stat, hvor der er en alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling, er overholdt? Kan denne prøvelse begrænses til at fastslå, at den stat, som har anmodet om udlevering, er kontraherende part i konventionen mod tortur, eller skal den faktiske situation undersøges under hensyn til den vurdering af den nævnte stat, som Europarådets organer har foretaget?

Appel iværksat den 27. april 2015 af Tarif Akhras til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. februar 2015 i sag T-579/11, Tarif Akhras mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Tarif Akhras (ved solicitors S. Millar og S. Ashley, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. februar 2015 i sag T-579/11, Tarif Akhras mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- De foranstaltninger, der blev anfægtet i sag T-579/11, dateret 23. marts 2012 og senere, annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med den foreliggende appelsag og behandlingen af sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen gjort to anbringender gældende.

Det første anbringende om, at Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Rådet var berettiget til at anvende en formodning om, at appellanten drog fordel af og/eller støttede styret, og at Retten ikke har anvendt det korrekte kriterium, nemlig hvorvidt de godtgjorte faktiske omstændigheder udgjorde en række indicier, som var tilstrækkeligt konkrete, præcise og samstemmende til at godtgøre, at appellanten drog fordel af og/eller støttede styret.

Det andet anbringende om, at Retten har begået en retlig fejl, idet den foretog en urigtig gengivelse af de beviser, der var relevante for spørgsmålet om, hvorvidt appellanten drog fordel af og/eller støttede styret, beviser, som, hvis de var blevet rigtig gengivet, godtgjorde, at appellanten ikke ydede støtte til eller drog fordel af styret.

Hvis Retten ikke havde anvendt formodningen, og/eller hvis den havde anvendt det korrekte kriterium, og/eller hvis den ikke havde foretaget en urigtig gengivelse af ovennævnte beviser, ville den have annulleret de foranstaltninger, der blev anfægtet i sag T-579/11, dateret den 23. marts 2012 og senere.

Sag anlagt den 29. april 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-200/15)

(2015/C 205/33)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Wasmeier og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den med henblik på at fastsætte den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer indført på det portugisiske område fra en anden medlemsstat har anvendt en ordning for beregning af køretøjernes værdiforringelse, som ikke tager hensyn til deres reelle værdi og særligt ikke tager hensyn til køretøjernes værdiforringelse før de er et år gamle, eller til yderligere værdiforringelser i tilfælde af køretøjer, som er mere end fem år gamle.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at bestemmelserne i artikel 11 i den portugisiske lov om afgifter på køretøjer er udtryk for forskelsbehandling, for så vidt angår motordrevne køretøjer, som er godkendt i Portugal, det vil sige brugte køretøjer med et endeligt registreringsnummer udstedt af en anden medlemsstat, som markedsføres i Portugal. I modsætning til hvad der gælder for brugte biler, som fra starten har været markedsført i Portugal, er køretøjer som stammer fra en anden medlemsstat genstand for en afgiftssats, som ikke korrekt afspejler køretøjets værdiforringelse. Der er særligt ikke nogen nedsættelse i afgiften før efter et års anvendelse, og fra fem års anvendelse kan nedsættelsen ikke overstige 52 %.

RETTE

Rettens dom af 5. maj 2015 — Spa Monopole mod KHIM — Orly International (SPARITUAL)

(Sag T-131/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SPARITUAL — de ældre Benelux-ord- og -figurmærker SPA og LES THERMES DE SPA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 205/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgien) (ved advokaterne L. De Brouwer, E. Cornu og É. De Gryse)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Orly International, Inc. (Van Nuys, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne P. Kremer og J. Rotsch)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2396/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV og Orly International, Inc.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 9. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2396/2010-1), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret og Orly International, Inc. bærer deres egne omkostninger og betaler de af Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens dom af 5. maj 2015 — Skype mod KHIM — Sky og Sky IP International (skype)

(Sag T-423/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SKYPE — det ældre EF-ordmærke SKY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 205/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Skype Ultd (Dublin, Irland) (først ved solicitor I. Fowler, advokat J. Schmitt og QC J. Mellor, derefter ved solicitor A. Carboni og M. Browne)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Sky plc, tidligere British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige) og Sky IP International Ltd (Isleworth) (ved solicitor D. Rose og V. Baxter, derefter ved solicitor D. Rose og R. Guthrie, barrister T. Moody-Stuart, og solicitor J. Curry)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. juli 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1561/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem British Sky Broadcasting Group plc og Sky IP International Ltd på den ene side og Skype Ultd på den anden side.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Skype Ultd bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Harmoniseringskontoret, Sky plc og Sky IP International Ltd.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 17.11.2012.

Rettens dom af 5. maj 2015 — Skype mod KHIM — Sky og Sky IP International (SKYPE)

(Sag T-183/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SKYPE — det ældre EF-ordmærke SKY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 205/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Skype Ultd (Dublin, Irland) (først ved solicitor I. Fowler, advokat J. Schmitt og QC J. Mellor, derefter ved solicitors A. Carboni og M. Browne)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock og N. Bambara, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Sky plc, tidligere British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige) og Sky IP International Ltd (Isleworth) (ved solicitor R. Guthrie, D. Rose, V. Baxter og barrister T. Moody-Stuart, derefter ved solicitor R. Guthrie, D. Rose, T. Moody-Stuart og J. Curry.)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. januar 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2398/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side British Sky Broadcasting Group plc og Sky IP International Ltd og på den anden side Skype Ultd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Skype Uldt bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Harmoniseringskontoret, Sky plc og Sky IP International Ltd.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Rettens dom af 5. maj 2015 — Skype mod KHIM — Sky og Sky IP International (SKYPE)

(Sag T-184/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SKYPE — det ældre EF-ordmærke SKY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 205/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Skype Uldt (Dublin, Irland) (først ved solicitor I. Fowler, advokat J. Schmitt og J. Mellor, QC, derefter ved solicitor A. Carboni og M. Browne)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock og N. Bambara, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Sky plc, tidligere British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige) og Sky IP International Ltd (Isleworth) (ved solicitor R. Guthrie, D. Rose, V. Baxter og barrister T. Moody-Stuart, derefter ved solicitor R. Guthrie, D. Rose, T. Moody-Stuart og J. Curry)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. januar 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 121/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem British Sky Broadcasting Group plc og Sky IP International Ltd på den ene side og Skype Uldt på den anden side

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Skype Uldt og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Harmoniseringskontoret, Sky plc og Sky IP International Ltd.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Retten dom af 5. maj 2015 — Petropars Iran m.fl. mod Rådet(Sag T-433/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — fejlskøn — ulovlighedsindsigelse — ret til erhvervsudøvelse — ejendomsret — beskyttelse af den offentlige sundhed, sikkerheden og miljøet — forsigtighedsprincippet — proportionalitet — ret til forsvar)

(2015/C 205/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Petropars Iran Co. (Kish Island, Iran), Petropars Oilfields Services Co. (Kish Island), Petropars Aria Kish Operation and Management Co. (Teheran, Iran) og Petropars Resources Engineering Kish Co. (Teheran) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og Z. Burbeza, barristers R. Blakeley og G. Beck samt M. Brindle, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af såvel Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 10) som Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3), dels påstand om, at det fastslås, at hverken artikel 20, stk. 1, litra c), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39) eller artikel 23, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1) finder anvendelse

Konklusion

- 1) For så vidt som de vedrører Petropars Aria Kish Operation and Management Co. og Petropars Resources Engineering Kish Co. annulleres:
 - Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran.
- 2) Retsvirkningerne af afgørelse 2013/270 og af forordning nr. 522/2013 opretholdes over for Petropars Aria Kish Operation and Management Co. og over for Petropars Resources Engineering Kish Co. indtil datoen for udløbet af den appelfrist, der er fastsat i artikel 56, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, eller, såfremt appel iværksættes inden for denne frist, indtil stadfæstelse eller afvisning af appellen.
- 3) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Rettens dom af 7. maj 2015 — Cosmowell mod KHIM — Haw Par (GELENKGOLD)(Sag T-599/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket GELENKGOLD — ældre EF-figurmærke, der gengiver en tiger — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — forandring af det ældre varemærkes særpræg — lighed mellem tegnene på det fonetiske plan — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 205/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Cosmowell GmbH (Sankt Johann, Tirol, Østrig) (ved advokat J. Sachs)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Haw Par Corp. Ltd (Singapore, Singapore) (ved advokaterne C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann og C. Gehweiler)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2013/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Haw Par Corp. Ltd og Cosmowell GmbH.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 5. september 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2013/2012-4), annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de omkostninger, som Cosmowell GmbH har afholdt i forbindelse med sagen for Retten og for appelkammeret.
- 4) Haw Par Corp. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de omkostninger, som Cosmowell har afholdt i forbindelse med sagen for Retten og for appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014.

Rettens dom af 5. maj 2015 — Lidl Stiftung mod KHIM — Horno del Espinar (Castello)(Sag T-715/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Castello — det ældre internationale figurmærke Castelló — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til at blive hørt — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 205/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne M. Wolter, M. Kefferpütz og A. Marx)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Horno del Espinar, SL (El Espinar, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. oktober 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2338/2012-2), vedrørende en indsigelsessag mellem Horno del Espinar, SL og Lidl Stiftung & Co. KG.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 1. oktober 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2338/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Horno del Espinar, SL og Lidl Stiftung & Co. KG annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

Rettens kendelse af 23. april 2015 — Chatzianagnostou mod Rådet m.fl.

(Sag T-383/13) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — national ekspert udstationeret ved missionen Eulex Kosovo — afgørelser fra en missionschef vedrørende disciplinære sanktioner)

(2015/C 205/41)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Grækenland) (ved advokat C. Makris)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou, A. Vitro og M. Bauer, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (ved J. Currall, A. C. Simon og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Eulex Kosovo (Pristina, Kosovo) (ved B. Borchardt, som befuldmægtiget, bistået af advokat D. Fouquet)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelser af 10. maj 2013 i disciplinærsagerne nr. 02/2013 og 06/2013 under skrevet af chefen for missionen Eulex Kosovo.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Antonios Chatzianagnostou bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Eulex Kosovo afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Rettenns kendelse af 14. april 2015 — SolarWorld og Solsonica mod Kommissionen(Sag T-393/13) ⁽¹⁾**(Dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina — midlertidig antidumpingtold)**

(2015/C 205/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland) og Solsonica SpA (Cittaducale, Italien) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 513/2013 af 4. juni 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 152, s. 5), for så vidt som satsen for den pågældende midlertidige told for perioden 6. juni til 5. august 2013 blev fastsat til et niveau, som hverken fjerner dumping eller skaden, for det andet en påstand om pålæg til medlemsstaternes toldmyndigheder om at anvende de fulde satser for antidumpingtolden fra den 6. juni 2013 og for det tredje en påstand om, at Kommissionen er ifaldet ansvar uden for kontrakt for det tab, som sagsøgerne har lidt som følge af anvendelsen i perioden 6. juni til 5. august 2013 af den midlertidige antidumpingtold til den sats, der blev indført ved forordning nr. 513/2013.

Konklusion

- 1) SolarWorld AG's og Solsonica SpA's anden påstand om, at det pålægges medlemsstaternes toldmyndigheder at anvende de satser for antidumpingtold, der er anført i artikel 1, stk. 2, litra ii), i Kommissionens forordning (EU) nr. 513/2013 af 4. juni 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina med virkning fra den 6. juni 2013, skal åbenbart afvises.
- 2) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse om påstanden om annullation af forordning nr. 513/2013 og erstatningspåstanden.
- 3) SolarWorld og Solsonica bærer deres egne omkostninger og betaler en tredjedel af Europa-Kommissionens omkostninger. Europa-Kommissionen bærer resten af sine omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Rettenns kendelse af 28. april 2015 — Dyckerhoff Polska mod Kommissionen(Sag T-284/14) ⁽¹⁾**(Annullationssøgsmål — søgsmålsfrist — forsinkelse — ingen force majeure eller omstændigheder, som ikke kunne forudses — åbenbart afvisningsgrundlag — ulovlighedsindsigelse)**

(2015/C 205/43)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Dyckerhoff Polska sp. z o.o. (Nowiny, Polen) (ved advokat K. Kowalczyk)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. White og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 240, s. 27).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdende at træffe afgørelse vedrørende interventionsbegøringerne fra Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet.
- 3) Dyckerhoff Polska sp. z o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Rettens kendelse af 27. april 2015 — Vierling mod KHIM — IP Leanware (BRAINCUBE)

(Sag T-581/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdende at træffe afgørelse)

(2015/C 205/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yvonne Vierling (Köln, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt og D. Kipping)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. Harrington, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: IP Leanware (Issoire, Frankrig)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. april 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1486/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Yvonne Vierling og IP Leanware

Konklusion

- 1) Det er uforholdende at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Yvonne Vierling bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. april 2015 — CRM mod Kommissionen

(Sag T-43/15 R)

(Særlige rettergangsformer — registrering af en beskyttet geografisk betegnelse — »piadina romagnola/piada romagnola« — begæring om udsættelse — ingen uopsættelighed)

(2015/C 205/45)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: CRM Srl (Modena, Italien) (ved advokaterne G. Forte, C. Marinuzzi og A. Franchi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og J. Guillem Carrau, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1174/2014 af 24. oktober 2014 om registrering af en varebetegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Piadina Romagnola/Piada Romagnola (BGB)).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. april 2015 — Hydrex mod Kommissionen

(Sag T-45/15 R)

(Særlige rettergangsformer — tilskudsaf tale vedrørende et projekt henhørende under et finansielt instrument for miljøet — indtægtsordre — begæring om udsættelse af gennemførelsen — manglende overholdelse af formkrav — afvisning)

(2015/C 205/46)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Hydrex NV (Antwerpen, Belgien) (ved advokat P. Van Eysendeyk)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Lejeune og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2015) 103 endelig af 12. januar 2015 vedrørende indtægtsordre nr. 3241405101, der er blevet udstedt over for sagsøgeren og som vedrører et beløb på 540 721,10 EUR.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 8. april 2015 — EFB mod Kommissionen

(Sag T-174/15)

(2015/C 205/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Federation of Biotechnology (EFB) (Liège, Belgien) (ved advokaterne M. Troncoso Ferrer og S. Moya Izquierdo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 36 457,79 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med denne påstand har sagsøgeren anmodet Retten om at fastslå, at Europa-Kommissionen har tilsidesat sine kontraktlige forpligtelser i henhold til kontrakten af 24. januar 2007 vedrørende projektet for European Federation of Biotechnology Latin American Action on Functional Foods med referencen CT-2006-043158 (herefter »kontrakten«) og fremsat påstand om betaling af det endelige beløb på 36 457,79 EUR.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører et åbenbart fejlagtigt skøn med hensyn til flere støtteberettigede omkostninger, hvilket udgør en fejl i forbindelse med bedømmelsen af beviserne i strid med artikel 1315 i den belgiske code civil.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel II.20 og II.6 i kontraktens almindelige betingelser.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 1134 i den belgiske code civil og princippet om, at kontrakterne skal gennemføres i god tro.
4. Fjerde anbringende vedrører Europa-Kommissionens manglende begrundelse ved afvisningen af at godtgøre nogle omkostninger.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
6. Sjette anbringende vedrører manglende klarhed i de regler, der finder anvendelse på sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (herefter »RP6«).

Sag anlagt den 10. april 2015 — SLE Schuh mod KHIM — Vigoss Tekstil Konfeksiyon Sanayi ve Ticaret (VIOS)

(Sag T-191/15)

(2015/C 205/48)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: SLE Schuh GmbH (Graz, Østrig) (ved advokat A. Stolzka)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vigoss Tekstil Konfeksiyon Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi (Istanbul, Tyrkiet)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: SLE Schuh GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »VIOS« — registreringsansøgning nr. 11 283 546

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. januar 2015 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 623/2014-5)

Påstande

— Der gives medhold i de nedlagte påstande og den anfægtede afgørelse ændres således, at registrering af varemærket »VIOS« tillades for alle klasser, herunder

klasse 18: læder og læderimitationer samt varer fremstillet af disse materialer og ikke indeholdt i andre klasser; kufferter og rejsetasker; paraplyer og parasoller

klasse 25: beklædningsgenstande, hovedbeklædning.

— Subsidiært gives medhold i de nedlagte påstande og den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. april 2015 — Aguirre y Compañía mod KHIM — Puma (gengivelse af en sportssko)

(Sag T-205/15)

(2015/C 205/49)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Aguirre y Compañía, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne M. Pomares Caballero og A. Pomares Caballero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede design: Aguirre y Compañía, SA

Det omtvistede design: EF-design der gengiver en sportssko — EF-design nr. 1050520-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. januar 2015 af Tredje Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 696/2013-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ændres således, at det af denne fremgår, at der efter appelkammerets vurdering ikke i det foreliggende tilfælde foreligger ugyldighed i henhold til artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Harmoniseringskontoret at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens.

Anbringender

- Væsentlige formelle mangler, fordi den anfægtede afgørelse indeholder uoverensstemmende erklæringer, der er til hinder for en tilstrækkelig begrundelse af den.
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002.
- Tilsidesættelse af artikel 63, i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 23. april 2015 — Gmina Kosakowo mod Kommissionen**(Sag T-209/15)**

(2015/C 205/50)

*Processprog: polsk***Parter***Sagsøger:* Gmina Kosakowo (Kosakowo, Polen) (ved advokat [radca prawny] M. Leśny)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Artikel 2, stk. 1 og 2, i Europa-Kommissionens afgørelse af 26. februar 2015 om foranstaltning SA.35388 (2013/C) (ex 2013/NN og ex 2012/N) annulleres.
- Artikel 3, stk. 1, 2, 3 og 4, i Europa-Kommissionens afgørelse af 26. februar 2015 om foranstaltning SA.35388 (2013/C) (ex 2013/NN og ex 2012/N) annulleres.
- Artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Kommissionens afgørelse af 26. februar 2015 om foranstaltning SA.35388 (2013/C) (ex 2013/NN og ex 2012/N) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger til partsrepræsentation.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende:

- Urigtig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den anfægtede afgørelse.

2. Andet anbringende:

- Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, som følge af den ubegrundede antagelse om, at Gmina Kosakowo (Kosakowo kommune) har ydet offentlig støtte i strid med denne bestemmelse, selv om kommunens erhvervelse af aktier i selskabet Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia-Kosakowo lufthavn, selskab med begrænset ansvar) udgjorde en modregning af en transaktion i forbindelse med en lejeaftale om grund og jord, af Europa-Kommissionens urigtige anvendelse af kriteriet om den private investor samt af den ubegrundede antagelse om, at tildelingen af offentlig støtte til Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. fordrejede konkurrencen eller truede med at fordreje konkurrencen og påvirkede samhandelen mellem medlemsstaterne.

3. Tredje anbringende:

- Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra a) og c), som følge af antagelsen om, at gennemførelsen af investeringer henset til den regionale udvikling ikke er berettiget og ikke står i et rimeligt forhold til de ulemper, der skulle udlignes med disse investeringer, samt antagelsen om, at den støtte, der er ydet til fordel for Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o., er uforenelig med de indre markeds betingelser.

4. Fjerde anbringende:

- Tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, første afsnit, TEUF, derved at Europa-Kommissionen har misbrugt den beføjelse, som den er tildelt, idet den har set bort fra og urigtigt kvalificeret sagsøgerens virksomhed, idet den har foretaget en urigtig kvalificering af støtteforanstaltningen, idet den har undladt at gennemføre den retligt påkrævede prøvelse på grundlag af det såkaldte »kriterium om den private investor« til bedømmelse af byggeprojektet Gdynia-Kosakowo lufthavn, og idet den har foretaget en urigtig og ufuldstændig analyse af markedet for lokale og regionale polske lufthavne.

5. Femte anbringende:

- Tilsidesættelse af procedureforskrifterne: tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1) som følge af den retligt urigtige gennemførelse af prøvelse på grundlag af det såkaldte »kriterium om den private investor«; tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF som følge af en utilstrækkelig begrundelse for den anfægtede afgørelse; tilsidesættelse af princippet om god forvaltningskik; tilsidesættelse af princippet om lighed for loven; og endvidere tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.

Appel iværksat den 27. april 2015 af Claudio Necci til prøvelse af Personalerettens kendelse af 25. marts 2015 i sag F-5/15, Necci mod Kommissionen

(Sag T-211/15 P)

(2015/C 205/51)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Claudio Necci (Auderghem, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Personalerettens kendelse af 25. marts 2015 i sag F-5/15 (Necci mod Kommissionen) ophæves.

— Sagen hjemvises til Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til effektiv domstolsprøvelse, idet Personaleretten afviste den af sagsøgeren iværksatte appel fra realitetsbehandling pga. en formmangel, som Personaleretten fejlagtigt kvalificerede som »åbenbar«.
2. Det andet anbringende vedrører en retlig fejl begået af Personaleretten, for så vidt som den fastslog, at fristen for at indbringe en klage i henhold til vedtægtens artikel 90 begyndte at løbe fra modtagelsen af forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenestear, og ikke fra den ansattes accept af forslaget.

Sag anlagt den 24. april 2015 — Lidl Stiftung mod KHIM — toom Baumarkt (Super-Samstag)

(Sag T-213/15)

(2015/C 205/52)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne M. Wolter og A. Berger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: toom Baumarkt GmbH (Köln, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Lidl Stiftung & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Super-Samstag« EF-varemærkeregistrering nr. 10 304 178

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. februar 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 657/2014-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med klagesagen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 sammenholdt med regel 37, litra b), nr. i) og iv), i forordning nr. 2868/95
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 23. april 2015 — Novartis mod KHIM — Meda (Zymara)**(Sag T-214/15)**

(2015/C 205/53)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved advokat M. Douglas)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Meda AB (Solna, Sverige)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Meda AB*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »Zymara« — registreringsansøgning nr. 9 982 745*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 6. februar 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 550/2014-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Appelkammeret har fejlfortolket de varer, som består af »farmaceutiske præparater, navnlig præparater til behandling af kræft«.
- Appelkammeret har fejlagtigt baseret afgørelsen på ikke-eksisterende staveregler.
- Appelkammeret har undladt at tage hensyn til argumenter vedrørende sammenligning af tegnene, og har derfor fejlagtig fastslået, at tegnene alene har en svag grad af fonetisk lighed.
- Appelkammeret lagde for stor vægt på den første del af ordene i forbindelse med den visuelle sammenligning.

Sag anlagt den 30. april 2015 — Fiesta Hotels & Resorts mod KHIM — Residencial Palladium (PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA)**(Sag T-217/15)**

(2015/C 205/54)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Spanien) (ved advokat J. Devaureix)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Residencial Palladium, SL (Ibiza, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Sagsøgeren

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA«
— EF-varemærkeregistret nr. 10 524 213

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. februar 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2391/2013-2)

Påstande

- Afgørelse truffet den 23. februar 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret annulleres og erklæres uden retsvirkning.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 8, stk. 4 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. maj 2015 — Cofely Solelec m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-224/15)

(2015/C 205/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luxembourg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxembourg) og Cofely Fabricom (Bruxelles, Belgien) (ved advokat S. Marx)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Annullation af afgørelse nr. 103299 af 27. april 2015 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Infrastruktur og Logistik, hvorved sagsøgerens bud vedrørende parti 75 »elektricitet — strøm«, der blev fremsat den 29. september 2014 som led i udbuddet med reference INLO-D-UPIL-T-14-AO4 Projekt vedrørende udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-Bygningen i Luxembourg, blev afvist, og af afgørelsen om at tildele den pågældende kontrakt til en anden tilbudsgiver.
- Der gives påbud om fremlæggelse af følgende dokumenter:
 - Evalueringskomitéens rapport, som sagsøgte har henvist til i sin skrivelse nr. 101690 af 27. februar 2015, og

— De dokumenter i sagsakterne til indgåelsen af kontrakten, hvori de kontakter, der har fundet sted mellem Parlamentet og tilbudsgiverne, er indført i overensstemmelse med artikel 160, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om manglende overholdelse af tildelingskriterierne og nærmere bestemt af kriterierne vedrørende den finansielle og økonomiske kapacitet samt den tekniske og faglige kapacitet.
2. Andet anbringende om manglende overholdelse af tildelingskriterierne. Sagsøgerne har gjort gældende, at for så vidt som det ved en sammenligning af tilslagsmodtagers bud med de andre tilbudsgiveres bud viser sig, at tilslagsmodtagerens bud er unormalt lavt, skulle sagsøgte have afvist dette bud og givet sagsøgerne tilslag på kontrakten.

Rettens kendelse af 17. april 2015 — Microsoft mod KHIM — Softkinetic Software (KINECT)

(Sag T-536/13) ⁽¹⁾

(2015/C 205/56)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 377 af 21.12.2013.

Rettens kendelse af 23. april 2015 — Marzocchi Pompe mod KHIM — Settima Meccanica (ELIKA)

(Sag T-182/14) ⁽¹⁾

(2015/C 205/57)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Rettens kendelse af 13. april 2015 — noon Copenhagen mod KHIM — Wurster Diamonds (noon)

(Sag T-637/14) ⁽¹⁾

(2015/C 205/58)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens kendelse af 27. april 2015 — Bensarsa mod Kommissionen og EDPS**(Sag T-791/14)** ⁽¹⁾

(2015/C 205/59)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA